

Υπόθεση C-748/23 [Gekus]ⁱ

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

6 Δεκεμβρίου 2023

Αιτούν δικαστήριο:

Sąd Najwyższy (Πολωνία)

Ημερομηνία της διατάξεως του αιτούντος δικαστηρίου:

20 Οκτωβρίου 2023

Πρωτοδίκως ενάγουσα:

C. Limited

Πρωτοδίκως εναγόμενος:

M. S.

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Διαδικασία επί αγωγής με αίτημα την καταβολή χρηματικού ποσού –
Παρεμπίπτουσα διαδικασία – Αίτηση προκειμένου να ελεγχθεί αν δικαστής του
Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Πολωνία) πληροί τις απαιτήσεις περί
ανεξαρτησίας και αμεροληψίας

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης

Άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47
του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων – Κριτήρια προκειμένου να
διαπιστωθεί ότι δεν πληρούνται οι απαιτήσεις περί ανεξαρτησίας και
αμεροληψίας – Σύνθεση του δικαστικού σχηματισμού που πρέπει να διενεργήσει
τον έλεγχο αμεροληψίας όσον αφορά δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου
Δικαστηρίου)

ⁱ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι οι συνθήκες διορισμού ενός δικαστή δύνανται αφ' εαυτών μπορούν να καταδείξουν ότι ο συγκεκριμένος δικαστής δεν πληροί τις απαιτήσεις περί ανεξαρτησίας και αμεροληψίας, εφόσον έχουν ως αποτέλεσμα τη συγκρότηση δικαστηρίου που προσβάλλει το δικαίωμα του ατόμου στην παροχή δικαστικής προστασίας, ή, άλλως, ότι καθοριστική για τη διαπίστωση της μη τήρησης των απαιτήσεων αυτών είναι η εκ μέρους του δικαστή παθητική αποδοχή (καθόσον εξακολουθεί να ασκεί δικαιοδοτικά καθήκοντα) των πλημμελειών τις οποίες ενείχε η διαδικασία διορισμού του και οι οποίες συνεπάγονται τη συγκρότηση δικαστηρίου που προσβάλλει το δικαίωμα του ατόμου στην παροχή δικαστικής προστασίας;
- 2) Έχει το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι υπόθεση η οποία αφορά τον λεγόμενο «έλεγχο αμεροληψίας» δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) δεν μπορούν να εκδικάζεται από δικαστές των οποίων η συμμετοχή στον δικαστικό σχηματισμό προσβάλλει το δικαίωμα του ατόμου στην παροχή δικαστικής προστασίας, καθόσον διορίστηκαν σε θέση δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) κατόπιν προτάσεως του Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, Πολωνία), συγκροτηθέντος σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπουν οι διατάξεις του ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw [νόμου για την τροποποίηση του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου και ορισμένων άλλων νόμων, της 8ης Δεκεμβρίου 2017 (Dz.U. του 2018, θέση 3)];
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, έχει το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, την έννοια ότι το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) υποχρεούται να ορίζει τον δικαστικό σχηματισμό που εξετάζει υπόθεση σχετική με τον λεγόμενο έλεγχο αμεροληψίας κατά τρόπον ώστε να μη συμμετέχουν τέτοιοι δικαστές και, εν τέλει, να μην εφαρμόζει εθνική ρύθμιση προβλέπουσα εκδίκαση των υποθέσεων αυτών από πενταμελή σχηματισμό, εξετάζοντας την αίτηση χωρίς τη συμμετοχή των εν λόγω δικαστών, με διαφορετική σύνθεση προβλεπόμενη από το εθνικό δίκαιο;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ

Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (νόμος της 8ης Δεκεμβρίου 2017 περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου) (κωδικοποιημένη έκδοση, Dz. U. του 2023, θέση 1093, όπως έχει τροποποιηθεί) (στο εξής: u.S.N.): άρθρο 29

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Διάδικοι της κύριας δίκης είναι, αφενός, μια ιρλανδική εταιρεία και, αφετέρου, ένας Ιρλανδός υπήκοος. Η μεταξύ τους διαφορά αφορά τις εκατέρωθεν υποχρεώσεις και την ευθύνη τους στο πλαίσιο δικαιοπραξιών που καταρτίστηκαν εντός της πολωνικής επικράτειας. Η τελεσίδικη απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου στην υπό κρίση υπόθεση πρόκειται να εκτελεστεί στην Ιρλανδία, ωστόσο ο πρωτοδίκως εναγόμενος ζήτησε από το ιρλανδικό δικαστήριο να μην αναγνωρίσει την εκτελεστότητά της, προβάλλοντας προσβολή του δικαιώματός του στην παροχή δικαστικής προστασίας λόγω του ότι στην εκδίκαση της υπόθεσής του συμμετείχε δικαστής διορισμένος από τον Minister Sprawiedliwości (Υπουργό Δικαιοσύνης, Πολωνία).
- 2 Η πρωτοδίκως ενάγουσα υπέβαλε αίτηση για τη διεξαγωγή ελέγχου της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας του JG, δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου). Προκειμένου να αιτιολογήσει ότι ο εν λόγω δικαστής δεν πληροί τις απαιτήσεις περί ανεξαρτησίας και αμεροληψίας, η ενάγουσα επικαλέστηκε τις ακόλουθες περιστάσεις: Πρώτον, ο δικαστής JG υπέβαλε αίτηση ενώπιον του Prezydent RP (Προέδρου της Δημοκρατίας της Πολωνίας, Πολωνία) προκειμένου να διορισθεί σε θέση δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) κατόπιν σχετικής προτάσεως του Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου), όπως αυτό είχε συγκροτηθεί κατόπιν της πρόσφατης μεταρρύθμισης του δικαστικού συστήματος. Δεύτερον, ο δικαστής JG είχε υπογράψει ανακοίνωση των δικαστών του πολιτικού τμήματος του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), σύμφωνα με την οποία η απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Νοεμβρίου 2019, Α.Κ. κ.λπ. (Ανεξαρτησία του πειθαρχικού τμήματος του Ανωτάτου Δικαστηρίου), C-585/18, C-624/18 και C-625/18, EU:C:2019:982, δεν καταλαμβάνει τους δικαστές του πολιτικού τμήματος του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), οι οποίοι διορίστηκαν στο αξίωμά τους κατόπιν σχετικής προτάσεως του Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου) υπό τη νέα σύνθεσή του. Τρίτον, η πρωτοδίκως ενάγουσα επικαλέστηκε δήλωση του M. S., πρωτοδίκως εναγομένου στην κυρία δίκη, από την οποία προκύπτει ότι ο εναγόμενος πρόκειται να επιδιώξει ενώπιον των ιρλανδικών δικαστηρίων την απόρριψη του αιτήματος για αναγνώριση της εκτελεστότητας των πολωνικών αποφάσεων που εκδόθηκαν επί της κύριας δίκης,

προβάλλοντας προσβολή του δικαιώματός του στην εκδίκαση της υπόθεσής του από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο που έχει συσταθεί νομίμως.

- 3 Προκειμένου να εξετασθεί η αίτηση της ενάγουσας για διεξαγωγή ελέγχου αμεροληψίας κληρώθηκε πενταμελής σύνθεση του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου). Στο πλαίσιο της κεκλεισμένων των θυρών συνεδρίασεως της 20ής Οκτωβρίου 2023, το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο), δικάζοντας σε μονομελή σύνθεση αποτελούμενη από τον εισηγητή δικαστή (ο οποίος είναι συγχρόνως και πρόεδρος του πενταμελούς δικαστικού σχηματισμού), διατύπωσε αμφιβολίες για το παραδεκτό της αίτησης ελέγχου (το οποίο κρίνεται από τη μονομελή σύνθεση), καθώς και για τον δικαστικό σχηματισμό ο οποίος επρόκειτο τελικά να εκδικάσει επί της ουσίας την αίτηση, και συνεπώς υπέβαλε τα προδικαστικά ερωτήματα που παρατίθενται στο διατακτικό της παρούσας διάταξης.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 4 Η πρωτοδίκως ενάγουσα υποστηρίζει ότι και σε περίπτωση δυσμενούς για τον πρωτοδίκως εναγόμενο κρίσης του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), δικάζοντας σε σύνθεση με τη συμμετοχή του δικαστή JG, ο εναγόμενος θα συνεχίσει την προσπάθειά του να εμποδίσει την εκτέλεση των αποφάσεων των πολωνικών δικαστηρίων.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

- 5 Το νομικό ζήτημα που εγείρεται με το προδικαστικό ερώτημα, και συγχρόνως η παρεμπόδιση διαδικασία που προέκυψε στην κύρια δίκη, δηλαδή η διαδικασία ελέγχου της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας δικαστή, αφορούν το δίκαιο της Ένωσης. Κατ' αρχάς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το περιεχόμενο των διατάξεων που διέπουν τη διαδικασία επί της αίτησης ελέγχου αποτέλεσε αντικείμενο διαβουλεύσεων μεταξύ εκπροσώπων της Πολωνίας και εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ως εκ τούτου, κρίνεται αναγκαίο το Δικαστήριο να παράσχει ερμηνευτική καθοδήγηση στο Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο), προκειμένου το δεύτερο να μπορέσει να εξακριβώσει κατά πόσο το αποτέλεσμα των επιλογών του Πολωνού νομοθέτη συνάδει με τις απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης όσον αφορά το δικαίωμα παροχής δικαστικής προστασίας. Δεύτερον, ο χαρακτήρας της υποθέσεως ως διεπομένης από το δίκαιο της Ένωσης καταδεικνύεται και από το γεγονός ότι διάδικοι της κύριας δίκης είναι μια ιρλανδική εταιρεία και ένας Ιρλανδός υπήκοος, καθώς και ότι η σχετική απόφαση πρόκειται να εκτελεστεί στην Ιρλανδία. Ωστόσο, η συγκεκριμένη διαφορά αφορά τις υποχρεώσεις και την αστική ευθύνη των διαδίκων στο πλαίσιο αγωγών που ασκήθηκαν εντός της επικράτειας της Δημοκρατίας της Πολωνίας. Τρίτον, με τη διάταξη του της 15ης Μαρτίου 2023 (Πρόεδρος της Υπηρεσίας προστασίας του ανταγωνισμού και των καταναλωτών, C-326/23), το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) έχει ήδη υποβάλει προδικαστικό ερώτημα για την ερμηνεία των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης σε σχέση με τη διαδικασία ελέγχου. Το Sąd

Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) διευκρινίζει, υπό την παρούσα σύνθεσή του, ότι και το παραπάνω ερώτημα υποβλήθηκε από μονομελή δικαστικό σχηματισμό, σε αντίστοιχο στάδιο της διαδικασίας ελέγχου με αυτό στο οποίο βρίσκεται η υπό κρίση υπόθεση (συνεδρίαση για την ενδεχόμενη απόρριψη της αίτησης για διεξαγωγή ελέγχου), πλην όμως η σύνθεση του δικαστικού σχηματισμού που εκδίκασε την υπόθεση εκείνη ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως που εξέδωσαν από κοινού στις 23 Ιανουαρίου 2020 τρία τμήματα του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), ήτοι το πολιτικό, το ποινικό και το τμήμα εργατικών διαφορών και διαφορών κοινωνικής ασφαλίσεως (στο εξής: κοινή απόφαση τριών τμημάτων του ΑΔ).

- 6 Η ως άνω κοινή απόφαση συνιστά την απόφαση εθνικού δικαστηρίου για την οποία γίνεται λόγος στις αποφάσεις της 12ης Μαΐου 2022, W.J. (Αλλαγή της συνήθους διαμονής του δικαιούχου διατροφής), C-644/20, EU:C:2022:371, και της 29ης Μαρτίου 2022, Getin Noble Bank, C-132/20, EU:C:2022:235. Από το διατακτικό της κοινής απόφασης προκύπτει, εντούτοις, ότι «ο δικαστής ή οι δικαστές που απαρτίζουν το αιτούν δικαστήριο δεν είναι ανεξάρτητοι και αμερόληπτοι, το δε δικαστήριο δεν έχει την ιδιότητα του δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, ερμηνευόμενου υπό το πρίσμα του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων». Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι τα αποτελέσματα της απόφασης αυτής δεν ήρθαν με την έκδοση της απόφασης του Trybunał Konstytucyjny (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Πολωνία) της 20ής Απριλίου 2020, γεγονός το οποίο έχει επιβεβαιωθεί και από τη νομολογία του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου). Τούτο συμβαίνει διότι το Trybunał Konstytucyjny (Συνταγματικό Δικαστήριο) δεν έχει αρμοδιότητα να κηρύσσει αντισυνταγματικές τις αποφάσεις του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου). Επομένως, είναι εσφαλμένη η θέση ότι η κοινή απόφαση τριών τμημάτων του ΑΔ ήταν ανυπόστατη.
- 7 Το πρώτο προδικαστικό ερώτημα έχει σημασία για την περαιτέρω εξέταση της αίτησης ελέγχου που κατέθεσε η πρωτοδίκως ενάγουσα. Η ενάγουσα φρονεί ότι δεν πληρούνται οι απαιτήσεις περί αμεροληψίας και ανεξαρτησίας λόγω των συνθηκών διορισμού του JG σε θέση δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου). Κατά το άρθρο 29, παράγραφος, 10, του u.S.N., αίτηση βασισμένη σε έναν τέτοιο λόγο είναι απορριπτέα. Ανάλογα με την απάντηση του Δικαστηρίου, η αίτηση της ενάγουσας για διεξαγωγή του ελέγχου είτε θα απορριφθεί, είτε θα παραπεμφθεί προς εξέταση επί της ουσίας. Τούτο εξαρτάται από το κατά πόσον οι ρυθμίσεις του εθνικού δικαίου, οι οποίες φέρεται να έχουν ως σκοπό την εφαρμογή των αποφάσεων του Δικαστηρίου (και εμμέσως των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου), θα πρέπει να υπόκεινται σε σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνεία ή να μένουν ανεφάρμοστες. Στην πράξη, οι διατάξεις του u.S.N., οι οποίες τυγχάνουν εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση, εμποδίζουν την εκτέλεση των αποφάσεων του Δικαστηρίου κατά τρόπο σύμφωνο με τις απαιτήσεις του άρθρου 19 ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

- 8 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει το συστημικό πρόβλημα που ανέκυψε στην πολωνική έννομη τάξη ως προς την αμεροληψία και την ανεξαρτησία των δικαστών λόγω της συγκρότησης του Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, Πολωνία) (στο εξής: KRS) υπό τη νέα του σύνθεσή του, καθόσον αυτό τελεί σε σχέση εξάρτησης από την πολιτική εξουσία. Για τον λόγο αυτόν, στην κοινή απόφαση τριών τμημάτων του ΑΔ μνημονεύεται ότι «δικαστής που διορίστηκε με τη συμμετοχή πλημμελώς συγκροτηθέντος ή λειτουργούντος KRS δεν απολαύει του τεκμηρίου ανεξαρτησίας».
- 9 Το αιτούν δικαστήριο σημειώνει ότι, κατά την εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν τη διαδικασία ελέγχου, διαμορφώθηκαν δύο τάσεις στη νομολογία του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου). Σύμφωνα με τη στενή ερμηνεία του άρθρου 29 του u.S.N., στην αίτηση για τη διεξαγωγή ελέγχου θα πρέπει να μνημονεύονται οι περιστάσεις (και τα αποδεικτικά στοιχεία) οι οποίες περιβάλλουν τον διορισμό του δικαστή και τη συμπεριφορά του κατόπιν του διορισμού, βάσει των οποίων θα μπορούσε να συναχθεί ότι δεν πληροί τις απαιτήσεις περί ανεξαρτησίας και αμεροληψίας, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο η μη συμμόρφωση προς τις εν λόγω απαιτήσεις επηρέασε την εκδίκαση συγκεκριμένης υπόθεσης, λαμβανομένης υπόψη της φύσης της τελευταίας. Σύμφωνα με την προσέγγιση αυτή, σκοπός του θεσμού του ελέγχου της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας ενός δικαστή, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφοι 5 επ., του u.S.N., δεν είναι να επιτρέψει την αμφισβήτηση του συστήματος διορισμού των δικαστών που προέβλεψε ο νομοθέτης, αλλά να καταστήσει δυνατή την εκτίμηση των ατομικών περιστάσεων που περιβάλλουν τον διορισμό συγκεκριμένου δικαστή, καθώς και της συμπεριφοράς του μετά τον διορισμό, η δε εκτίμηση αυτή πρέπει να γίνεται στο πλαίσιο συγκεκριμένης υπόθεσης.
- 10 Η ανωτέρω τάση της νομολογίας διαμορφώθηκε τόσο στο πλαίσιο μονομελών συνθέσεων (εισηγητής-δικαστής) αποτελούμενων από δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) όσο και στο πλαίσιο πολυμελών συνθέσεων αποτελούμενων από πρόσωπα που είχαν διοριστεί ως δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) και καταλαμβάνονταν από την κοινή απόφαση τριών τμημάτων του ΑΔ. Μεταξύ των αποφάσεων που εκδόθηκαν από τα δύο αυτά είδη δικαστικών σχηματισμών εντοπίζεται, ωστόσο, μία διαφορά: οι πολυμελείς συνθέσεις των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) αντιμετωπίζουν τις διαδικασίες ελέγχου ως υπερβολή εκ μέρους του νομοθέτη, δεδομένου ότι και πριν από την εισαγωγή των διαδικασιών αυτών στην πολωνική έννομη τάξη οι διάδικοι μπορούσαν, με βάση τους τότε ισχύοντες δικονομικούς κανόνες, να ζητήσουν την εξαίρεση ενός δικαστή, εφόσον συνέτρεχε περίπτωση ικανή να εγείρει εύλογες αμφιβολίες ως προς την αμεροληψία του σε συγκεκριμένη υπόθεση [άρθρο 49, παράγραφος 1, του k.p.c (Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας) και 41, παράγραφος 1, του k.p.k. (Κώδικα Ποινικής Δικονομίας)].
- 11 Ωστόσο, υφίσταται και μια εντελώς διαφορετική τάση στη νομολογία του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), διαμορφωμένη στο πλαίσιο υποθέσεως

όπου, μεταξύ του συνόλου των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), κληρώθηκαν δικαστές που δεν καταλαμβάνονται από την κοινή απόφαση τριών τμημάτων του ΑΔ. Στις εν λόγω υποθέσεις, οι δικαστές οι οποίοι καταλαμβάνονταν από την κοινή απόφαση και τους οποίους αφορούσε η αίτηση ελέγχου εξαιρέθηκαν από την εκδίκαση της κύριας υπόθεσης διότι, σύμφωνα με την κοινή απόφαση, δικαστής του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) ο οποίος διορίστηκε κατόπιν πρότασης του KRS υπό τη νέα σύνθεσή του, δεν πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις περί αμεροληψίας.

- 12 Στη συγκεκριμένη νομολογία του, το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) διευκρίνισε, περαιτέρω, ότι ούτε οι αποφάσεις του Συνταγματικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2021, της 24ης Νοεμβρίου 2021 και της 10ης Μαρτίου 2022, έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα. Δεν καθιστούν ανίσχυρες διατάξεις της νομοθεσίας και συνεπώς δεν δεσμεύουν τα ανεξάρτητα δικαστήρια και ιδίως το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο). Επιπλέον, οι εκτιμήσεις που περιέχονται στις εν λόγω αποφάσεις του Trybunał Konstytucyjny (Συνταγματικού Δικαστηρίου) θα πρέπει να παραμένουν ανεφάρμοστες, ως αντίθετες προς την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης [βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Φεβρουαρίου 2022, RS (Αποτέλεσμα των αποφάσεων συνταγματικού δικαστηρίου), C-430/21, EU:C:2022:99, ιδίως σκέψη 77].
- 13 Στο ίδιο πλαίσιο, το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) παραπέμπει επίσης στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και συγκεκριμένα στις αποφάσεις του της 22ας Ιουλίου 2021, Reczkowicz κατά Πολωνίας, αριθ. προσφυγής 43447/19, ECHR:2021:0722, της 8ης Νοεμβρίου 2021, Dolińska-Ficek και Ozimek κατά Πολωνίας, αριθ. προσφυγής 49868/19 και 57511/19, ECHR:2021:1108, και της 3ης Φεβρουαρίου 2022, Advance Pharma sp. z o.o. κατά Πολωνίας, αριθ. προσφυγής 1469/20. Το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) εκτιμά ότι στις αποφάσεις αυτές θεμελιώνεται η θέση περί αναγκαιότητας εξαίρεσης δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), ο οποίος διορίστηκε με τη νέα διαδικασία, από την εκδίκαση μιας υπόθεσης και μάλιστα ανεξάρτητα από τα περιστατικά της συγκεκριμένης υπόθεσης.
- 14 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, κατά την εκτίμηση εάν υπήρξε προσβολή του δικαιώματος του ατόμου σε παροχή δικαστικής προστασίας, λαμβάνεται υπόψη κατά πόσο οι ουσιαστικές προϋποθέσεις και η διαδικασία λήψης αποφάσεων για τον διορισμό των δικαστών έχουν διαμορφωθεί κατά τρόπον ώστε να αποκλείεται η πρόκληση στο άτομο εύλογων αμφιβολιών ως προς το ως προς το ανεπηρέαστο των οικείων δικαστών από εξωτερικά στοιχεία και ως προς την ουδετερότητά τους έναντι των αντιπαρατιθέμενων συμφερόντων [βλ. αποφάσεις της 19ης Νοεμβρίου 2019, A. K. κ.λπ. (Ανεξαρτησία του πειθαρχικού τμήματος του Ανωτάτου Δικαστηρίου), C-585/18, C-624/18 και C-625/18, EU:C:2019:982, σκέψη 134· της 2ας Μαρτίου 2021, A.B. κ.λπ. (Διορισμός σε θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου – Ανάκληση), C-824/18, EU:C:2021:153, σκέψη 79· της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Πειθαρχικό καθεστώς των δικαστών), C-791/19, EU:C:2021:596, σκέψη 98· της 6ης Οκτωβρίου 2021, W.Ż. (Τμήμα εκτάκτου

ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου – Διορισμός), C-487/19, EU:C:2021:798, σκέψη 148].

- 15 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι από τις αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 2008, Chronopost και La Poste κατά UFEX κ.λπ., C-341/06 P και C-342/06 P, EU:C:2008:375 341/06, σκέψεις 46 και 48, και της 26ης Μαρτίου 2020, Simpson κατά Συμβουλίου και HG κατά Επιτροπής (Επανεξέταση), C-542/18 RX-II και C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, σκέψη 57, προκύπτει ότι θα πρέπει να εξετάζονται και οι συνθήκες του διορισμού ενός δικαστή. Η υποχρέωση κάθε δικαστηρίου να εξετάζει κατά πόσον, δεδομένης της σύνθεσής του, παρέχει εγγυήσεις δίκαιης δίκης, επιβεβαιώθηκε επίσης στις αποφάσεις της 24ης Μαρτίου 2022, Wagenknecht κατά Επιτροπής, C-130/21 P, EU:C:2022:226, σκέψη 15, και της 21ης Δεκεμβρίου 2021, Euro Box Promotion κ.λπ., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 και C-840/19, EU:C:2021:1034, σκέψη 206.
- 16 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι το άρθρο 29, παράγραφος 5, του u.S.N., μπορεί –και πρέπει– να ερμηνευθεί κατά τρόπο ώστε να πληροί τις απαιτήσεις του δικαίου της ΕΣΔΑ και του δικαίου της Ένωσης. Τούτο σημαίνει ότι οι «περιστάσεις που περιβάλλουν τον διορισμό», για τις οποίες γίνεται λόγος στην παρούσα διάταξη, έχουν την έννοια ότι, εν προκειμένω, υπήρξε κατάφωρη παράβαση του νόμου κατά τη διαδικασία διορισμού του δικαστή JG στη θέση του δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου), η οποία συνίσταται στη «συνειδητή και εσκεμμένη» απόφαση του KRS υπό τη νέα σύνθεσή του και του Prezydent RP (Προέδρου της Δημοκρατίας της Πολωνίας) να μη λάβουν υπόψη την αναστολή εκτέλεσης της υπ' αριθ. 330/18 απόφασης του KRS της 28ης Αυγούστου 2018, η οποία διατάχθηκε με τη διάταξη του Naczelny Sąd Administracyjny (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου, Πολωνία) της 27ης Σεπτεμβρίου 2018, και, κατά συνέπεια, το τελευταίο δικαστήριο εμποδίστηκε να ελέγξει τη νομιμότητα της επίμαχης απόφασης. Οι «περιστάσεις οι οποίες περιβάλλουν τη συμπεριφορά του [δικαστή] κατόπιν του διορισμού [του]» συνίστανται στη μη αμφισβήτηση (παθητική αποδοχή) της νομιμότητας διαδικασίας διορισμού, παρά την προαναφερθείσα εθνική, ενωσιακή και διεθνή νομολογία.
- 17 Υπό τις συνθήκες αυτές, κατά την άποψη του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου) υπό την παρούσα σύνθεσή του, είναι αναγκαίο το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν, υπό το πρίσμα των ενωσιακών απαιτήσεων για το δικαίωμα παροχής δικαστικής προστασίας και πραγματικής προσφυγής, αποκλείεται να λαμβάνονται υπόψη οι συνθήκες διορισμού ενός δικαστή προκειμένου να εκτιμηθεί η αμεροληψία και η ανεξαρτησία του όταν, εξαιτίας των συνθηκών αυτών, η συμμετοχή του εν λόγω προσώπου στην εκδίκαση μιας υποθέσεως προσβάλλει το δικαίωμα του ατόμου σε δίκαιη δίκη κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, ΕΣΔΑ.
- 18 Εάν από την ερμηνεία του άρθρου 19 ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων συνάγεται ότι απλώς και μόνον ο πλημμελής χαρακτήρας της διαδικασίας διορισμού ενός δικαστή αρκεί για να τεθεί υπό

αμφισβήτηση η ανεξαρτησία και η αμεροληψία του σε ορισμένη υπόθεση (ή και σε οποιαδήποτε άλλη υπόθεση), πρέπει να διασφαλιστεί ότι η αίτηση για τον έλεγχο των στοιχείων αυτών θα εκδικαστεί από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο που έχει συσταθεί νομίμως. Ο δικαστικός σχηματισμός που κληρώθηκε στην υπό κρίση υπόθεση για να αποφανθεί επί της αίτησης ελέγχου αποτελείται από δύο δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου) και τρεις δικαστές που καταλαμβάνονται από την κοινή απόφαση τριών τμημάτων του ΑΔ. Ένας εκ των τριών τελευταίων, ο δικαστής MS, είχε ήδη εξαιρεθεί από την εκδίκαση άλλης υπόθεσης κατόπιν της ίδιας διαδικασίας ελέγχου με αυτήν που πρόκειται να διενεργηθεί στην υπό κρίση υπόθεση [διάταξη του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου) της 19ης Οκτωβρίου 2023], λόγω συνεκτίμησης των περιστάσεων που περιέβαλλαν τον διορισμό του. Με τη σειρά τους, οι δικαστές του RS και του RD εξαιρούνται από την εκδίκαση υποθέσεων που δεν αφορούν διαδικασίες ελέγχου, όταν η αίτηση για την εξαίρεσή τους υποβάλλεται από διάδικο, για τη δε εκδίκασή της κληρώνεται σύνθεση αποτελούμενη από δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου) που δεν καταλαμβάνεται από την κοινή απόφαση τριών τμημάτων του ΑΔ. Συνεπώς, στην υπό κρίση υπόθεση, η σύνθεση του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου) που πρόκειται να εκδικάσει την αίτηση ελέγχου περιλαμβάνει πρόσωπα σε βάρος των οποίων έχει εκδοθεί απόφαση εθνικού δικαστηρίου, όπως αυτή που περιγράφεται στις αποφάσεις W.J. (Αλλαγή της συνήθους διαμονής του δικαιούχου διατροφής) και Getin Noble Bank.

- 19 Σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 15, του u.S.N., το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) εξετάζει την αίτηση ελέγχου κλεισμένων των θυρών και υπό πενταμελή σύνθεση, αποτελούμενη από δικαστές που κληρώνονται «από το σύνολο των μελών του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου)». Τούτο σημαίνει ότι για τους δικαστές που διορίστηκαν σε θέση δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου) κατόπιν προτάσεως του «νέου» KRS, το αποτέλεσμα του ελέγχου ενδέχεται να κριθεί από άλλους δικαστές που επίσης διορίστηκαν κατόπιν προτάσεως του KRS υπό τη νέα σύνθεσή του, και υπό ανάλογες συνθήκες. Για τον λόγο αυτόν επισημαίνεται στη νομολογία του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου) ότι ο τρόπος με τον οποίο σχηματίζεται η σύνθεση που εξετάζει την αίτηση ελέγχου καταδεικνύει ότι σκοπός του *ustawa z dnia 9 czerwca 2022 r.* (νόμου της 9ης Ιουνίου 2022) και της ίδιας της διάρθρωσης της διαδικασίας ελέγχου ήταν να εισαχθεί επί τούτου μια διαδικασία που αφίσταται από την αρχή *nemo iudex in causa sua*.
- 20 Το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με την κοινή απόφαση τριών τμημάτων του ΑΔ, η συμμετοχή στην εκδίκαση μιας υπόθεσης δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου) διορισμένου κατόπιν προτάσεως του KRS υπό τη νέα σύνθεσή του συνεπάγεται ακυρότητα της διαδικασίας (στις πολιτικές δίκες) ή τη συγκρότηση μη προσήκουσας συνθέσεως του δικαστηρίου (στις ποινικές δίκες). Η συγκεκριμένη απόφαση, ωστόσο, δεν τηρείται από τους δικαστές που διορίστηκαν με πρόταση του KRS υπό τη νέα σύνθεσή του. Οι συγκεκριμένοι δικαστές δεν τίθενται εκτός διαδικασίας στην κλήρωση για την

ανάδειξη της σύνθεσης του δικαστηρίου ούτε ζητούν –πλην ελαχίστων εξαιρέσεων– να εξαιρεθούν από την εκδίκαση αιτήσεων ελέγχου.

- 21 Ως εκ τούτου, το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) εκτιμά ότι ο έλεγχος της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας ενός δικαστή, κατά το άρθρο 29, παράγραφος 4, του u.S.N., δεν πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων διαδίκου τα οποία κατοχυρώνονται σε διατάξεις υπέρτερης νομικής ισχύος, ιδίως στο άρθρο 6, παράγραφος 1, ΕΣΔΑ, και επομένως και στο άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 47 και 52, παράγραφος 3, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, σε περίπτωση που στον δικαστικό σχηματισμό που πρόκειται να αποφανθεί επί αίτησης αναίρεσης κληρώθηκε πρόσωπο το οποίο διορίστηκε σε θέση δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) κατόπιν προτάσεως του KRS υπό τη νέα σύνθεσή του.
- 22 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η νομολογία τόσο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου όσο και του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), καθώς και οι προγενέστερες αποφάσεις του Δικαστηρίου, τίθενται υπό αμφισβήτηση από δικαστικούς σχηματισμούς αποτελούμενους από πρόσωπα που διορίστηκαν δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) κατόπιν προτάσεως του KRS υπό τη νέα σύνθεσή του. Κρίνεται απαραίτητο το Δικαστήριο να λάβει θέση για την ερμηνεία του άρθρου 19 ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων σε σχέση με το ζήτημα αν είναι επιτρεπτή η συγκρότηση από τον εθνικό νομοθέτη δικαστικών σχηματισμών που παραβιάζουν το δικαίωμα σε δίκη κατά την έννοια του άρθρου 6 ΕΣΔΑ και συγχρόνως εκδίδουν άκυρες (σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο) αποφάσεις σε υποθέσεις διεπόμενες από το δίκαιο της Ένωσης. Κατά το αιτούν δικαστήριο, είναι ανεπίτρεπτο υπόθεση η οποία διέπεται από το δίκαιο της Ένωσης (όπως είναι η διαδικασία ελέγχου) να εκδικάζεται από δικαστήριο αποτελούμενο από δικαστές διορισμένους υπό συνθήκες οι οποίες, υπό το πρίσμα της απόφασης A.K. κ.λπ., παρέχουν σε αναρμόδιο δικαστήριο τη βάση να θεωρηθεί αρμόδιο, ενόσω το εθνικό δίκαιο αναθέτει την εκδίκαση μιας υπόθεσης (παρεμπίπτοντος ζητήματος) σε σχηματισμό που δεν αποτελεί δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, και οι οποίες, υπό το πρίσμα της απόφασης W.Z., του δίνουν τη δυνατότητα να μη λάβει υπόψη αποφάσεις του εθνικού δικαστηρίου. Περαιτέρω, σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η συμμετοχή τέτοιων προσώπων στην εκδίκαση υποθέσεων συνιστά προσβολή του δικαιώματος του ατόμου σε δίκαιη δίκη και συνεπώς, τυχόν αντίθετη προσέγγιση θα σήμαινε ότι, παρά τη διάταξη του άρθρου 52, παράγραφος 3, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, οι απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης σε σχέση με το εν λόγω δικαίωμα θα ήταν χαμηλότερες σε σχέση με εκείνες της ΕΣΔΑ. Ως εκ τούτου, η αρχή της δικονομικής αυτονομίας των κρατών μελών κατά τον καθορισμό των συνθέσεων των εθνικών δικαστηρίων που είναι αρμόδιες να εκδικάσουν υπόθεση η οποία διέπεται από της Ένωσης, όπως η υπό κρίση, θα πρέπει να υποχωρεί ενώπιον της αρχής της αποτελεσματικότητας.

- 23 Το τρίτο προδικαστικό ερώτημα αποβλέπει στην εισαγωγή ενός επιπλέον μέτρου προστασίας των αρχών του κράτους δικαίου, το οποίο συνίσταται στην υποχρέωση διαμόρφωσης των συνθέσεων των εθνικών δικαστηρίων κατά τρόπον ώστε να πληρούνται οι απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης σχετικά με το δικαίωμα παροχής δικαστικής προστασίας. Πράγματι, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι, δεδομένης της πρακτικής των επικεφαλής του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) από τον Μάιο του 2020 έως σήμερα, η οποία συνίσταται, μεταξύ άλλων, στην παρεμπόδιση της εκτέλεσης των προδικαστικών αποφάσεων του Δικαστηρίου, στους δικαστικούς σχηματισμούς που θα αποφαίνονται επί των αιτήσεων ελέγχου θα εξακολουθήσουν να κληρώνονται πρόσωπα τα οποία καταλαμβάνονται από την κοινή απόφαση τριών τμημάτων του ΑΔ.
- 24 Στην ηπιότερη εκδοχή του, το ως άνω μέτρο μπορεί να συνίσταται σε υποχρέωση χρήσης των υφιστάμενων εθνικών δικονομικών θεσμών για την εξαίρεση από τη σύνθεση του δικαστηρίου εκείνων των προσώπων (δικαστών) των οποίων η συμμετοχή στην εκδίκαση της υπόθεσης θα έχει ως συνέπεια προσβολή του δικαιώματος του ατόμου στην παροχή δικαστικής προστασίας και, εν συνεχεία, στη συμπλήρωση της συγκεκριμένης σύνθεσης με πρόσωπα των οποίων η συμμετοχή στην εξέταση της υπόθεσης δεν θέτει εν αμφιβόλω το ίδιο δικαίωμα. Στην πλήρη εκδοχή του, η οποία θα πρέπει να εφαρμόζεται σε περίπτωση κατά την οποία δεν είναι δυνατή η αξιοποίηση των εθνικών δικονομικών κανόνων, το προτεινόμενο μέτρο συνίσταται στην εκδίκαση της υπόθεσης από δικαστικό σχηματισμό ο οποίος δεν προβλέπεται ρητώς από το εθνικό δίκαιο, πλην όμως διασφαλίζει τον σεβασμό του δικαιώματος του πολίτη να προσφύγει ενώπιον αμερόληπτου και ανεξάρτητου δικαστηρίου [κατά παράκαμψη των διατάξεων του εθνικού δικαίου που προβλέπουν πενταμελή σύνθεση και κατ' εφαρμογή, στη θέση τους, άλλων διατάξεων του εθνικού δικαίου, οι οποίες ορίζουν ότι, ελλείψει ειδικής ρύθμισης, το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) δικάζει σε μονομελή σύνθεση].
- 25 Το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι, στην περίπτωση αυτή, για τη διαμόρφωση της σύνθεσης του δικαστηρίου είναι δυνατόν να αξιοποιηθεί ο θεσμός της εξαίρεσης δικαστή, ο οποίος προβλέπεται από τους εθνικούς δικονομικούς κανόνες. Η χρήση του εν λόγω θεσμού προϋποθέτει μια διασταλτική, σύμφωνη με την ΕΣΔΑ και με το ενωσιακό δίκαιο ερμηνεία των λόγων αποκλεισμού. Η ερμηνεία αυτή υιοθετείται στη νομολογία του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) από συνθέσεις στις οποίες συμμετέχουν δικαστές του ίδιου δικαστηρίου οι οποίοι δεν καταλαμβάνονται από την κοινή απόφαση τριών τμημάτων του ΑΔ.
- 26 Τέλος, κατά την εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου όσον αφορά την εκτίμηση περί εύλογου χαρακτήρα των αμφιβολιών ως προς την αμεροληψία δικαστή θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι συνθήκες οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν τη συμπεριφορά του. Οι συνθήκες αυτές θα πρέπει να αξιολογούνται υπό το πρίσμα του κατά πόσο, από τη σκοπιά του μέσου πολίτη, πληρούνται οι αντικειμενικές προϋποθέσεις για να θεωρηθεί ο συγκεκριμένος δικαστής αμερόληπτος και ανεξάρτητος, το δε δικαστήριο στο οποίο αυτός συμμετέχει

εξίσου ανεξάρτητο. Εν προκειμένω, σημαντική είναι και η στάση του δικαστή απέναντι στις μεταρρυθμίσεις που εισάγονται στο δικαστικό σύστημα. Θα πρέπει, πρωτίστως, να γίνει δεκτό ότι οι σχετικές αιτήσεις εξαίρεσης είναι βάσιμες, διότι κάθε «νέος δικαστής» ο οποίος συμμετέχει στη σύνθεση που διεξάγει τον λεγόμενο έλεγχο δικαστή, θα αναγκάζεται να λάβει θέση επί ζητήματος που αφορά άμεσα και τον ίδιο, καθώς σχετίζεται με τη διαδικασία του διορισμού του. Η συμμετοχή τέτοιων δικαστών στην εκδίκαση αιτήσεων ελέγχου θα ήταν ικανή, κατ' αποτέλεσμα, να δημιουργήσει τόσο στους διαδίκους όσο και εν γένει την πεποίθηση ότι το δικαστήριο στερείται αμεροληψίας.

- 27 Ως εκ τούτου, η συμμετοχή στην εκδίκαση των αιτήσεων ελέγχου εξαρτάται από τη σύνθεση υπό την οποία δικάζει το Sąd Najwyższy (Ανωτάτο Δικαστήριο). Εάν επί της αίτησης εξαίρεσης από την εκδίκαση αίτησης ελέγχου αποφαιίνεται δικαστής του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), τότε το πρόσωπο που έχει διοριστεί ως δικαστής του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) και καταλαμβάνεται από την κοινή απόφαση τριών τμημάτων του ΑΔ εξαιρείται από την εκδίκαση της υπόθεσης. Δεκτές γίνονται, ακόμη, οι αιτήσεις των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) για την εξαίρεσή τους από την εκδίκαση αιτήσεων ελέγχου όταν η σύνθεση του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) στη διαδικασία επί της αίτησης ελέγχου αποτελείται κατά πλειοψηφία από πρόσωπα που καταλαμβάνονται από την εν λόγω κοινή απόφαση. Αντιθέτως, οσάκις κληρώνεται πρόσωπο που καταλαμβάνεται από την κοινή απόφαση προκειμένου να κρίνει αίτηση εξαίρεσης δικαστή από την εκδίκαση της αίτησης ελέγχου, η αίτηση εξαίρεσης δεν λαμβάνεται υπόψη, είτε οσάκις υποβάλλεται από δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) βάσει σύμφωνης με το ενωσιακό δίκαιο και την ΕΣΔΑ ερμηνείας των εθνικών δικονομικών κανόνων είτε οσάκις η αίτηση υποβάλλεται απευθείας από διάδικο. Επίσης, υπάρχουν αποφάσεις στις οποίες οι αιτήσεις δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) για τη λεγόμενη αυτοεξαίρεσή τους από την εκδίκαση αίτησης ελέγχου παρέμειναν ανεξέταστες ως απαράδεκτες εκ του νόμου.
- 28 Υπό αυτές τις συνθήκες, η νομολογία του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) επί αιτήσεων ελέγχου δικαστών χαρακτηρίζεται από αποσπασματικότητα ως προς την εκτέλεση των αποφάσεων του Δικαστηρίου σε υποθέσεις που αφορούν το κράτος δικαίου – πρόκειται για ένα είδος επιλεκτικής («à la carte») εκτέλεσης και για τη δημιουργία δύο ταχυτήτων όσον αφορά το δικαίωμα στην παροχή δικαστικής προστασίας. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο το Δικαστήριο να αποφανθεί ευθέως επί της ερμηνείας των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης στο πλαίσιο των διαδικασιών ελέγχου δικαστών, και να επιλύσει το ζήτημα αν η αποτελεσματικότητα του άρθρου 19 ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων επιβάλλει –στις περιπτώσεις που δεν υποβάλλονται αιτήσεις αυτοεξαίρεσης από πρόσωπα που καταλαμβάνονται από την κοινή απόφαση τριών τμημάτων του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) ή δεν γίνονται δεκτές αιτήσεις εξαίρεσης των εν λόγω προσώπων οι οποίες υποβλήθηκαν από τους διαδίκους ή από τους δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), τούτο δε για όσο χρονικό διάστημα η πρακτική της

κλήρωσης των συνθέσεων που εκδικάζουν τις αιτήσεις ελέγχου παραμένει αμετάβλητη- δηλαδή το ζήτημα να έχει το αιτούν δικαστήριο την εξουσία να μην εφαρμόσει εθνική νομοθεσία που προβλέπει πενταμελή σύνθεση για την εκδίκαση αίτησης ελέγχου, ως αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης.

ΕΠΙΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ